

“Deze geschiedenis situeert zich vlak voor, tijdens en na de Eerste Wereldoorlog. Maar de auteur heeft nooit de bedoeling gehad een historische roman te schrijven en zo’n stuk wordt het dan ook niet. Die periode blijkt uiteraard uit de tekst, maar noch in kostuums, noch in het spel, noch in de bedoelingen die we hebben met deze voorstelling schuilt een historische context. Het boek en het stuk zeggen heel veel over de mensen in het algemeen, ook die vandaag.”

“Ja, er zitten veel thema’s in verborgen. Zelfs economische problemen, vreemdelingenhaat en onmogelijke liefdes. Ik heb het liefst dat de toeschouwers zelf uitmaken wat zij ervan overhouden. Maar wat ik persoonlijk een heel belangrijk thema vind, bij het lezen van het boek en tijdens het repetitieproces, zijn vragen

als *bestaat de vrije wil?* en *in hoeverre kunnen wij ons leven zelf bepalen?*. Volgens de Franse schrijver Alphonse Karr heeft de mens drie karakters: dat wat hij laat zien, dat wat hij heeft en dat wat hij denkt dat hij heeft. Dat speelt nadrukkelijk in deze voorstelling. De omgeving van de mensen bepaalt veel.”

“Een ander thema is hoe de massa zich verhoudt tot het individu. Roddel en achterklap in een klein dorp zijn daar een aspect van, maar dat staat symbool voor een veel groter geheel. Dat vind ik een vondst in de theaterbewerking van de auteur: die gemeenschap wordt vertolkt door twee jonge ac-

teurs, een keuze van regisseur Ignace Cornelissen, die soms heel clownesk en dan weer ontroerend kunnen zijn, maar ook agressief en gevaarlijk. Om termen uit het klassieke theater te gebruiken: zij fungeren als een soort koor.”

“Wito Geerts en Johannes Wirix-Speetjens nemen dat op zich. Zij leren van mij, maar ik ook van hen. Dat is absoluut een wisselwerking. We ontwikkelen een goede sfeer waarin iedereen zijn impulsen durft te volgen, want dat is heel belangrijk in het theater. Tijdens de repetities moet er openheid heersen, zodat iedereen kan zeggen wat hij denkt of voelt. Weet je, voor mij is er weinig verschil tussen sa- menspelen met een debutant en sa- menspelen met iemand met jaren ervaring. Het blijft namelijk elke keer opnieuw van nul beginnen. Met die ingesteldheid probeer ik elk nieuw project aan te vatten. Alsof je weer opnieuw moet leren spelen. Want ik weet niet wat dat is, toneelspelen, ik weet dat oprecht niet. Eén ding weet ik: als ik op scène sta en niet in mezelf geloof, kan ik niet van het publiek verwachten dat ze mij geloven.”

“Wie komt kijken, zal zich – willens nillens – herkennen. Ik beschouw het als een visueel luisterspel. Ja, dat is een gepaste paradox. Er is natuurlijk veel te zien, er is beweging op scène, er zijn dialogen. Maar het is ook gewoon waard om naar te luisteren, met die rijke, beschrijvende taal die uit de roman komt. Ik ben blij dat dat is behouden.”

“Paradox, zeg ik. Dat is een van mijn lievelingswoorden. In het theater en in leven. Dat is geen contradictie, dat is een schijnbare tegenstelling. Zoals het leven zelf.”

IS DAT NU KUNST?

De expert dient de scepticus van antwoord

Foto: Audrey Cottin bij Tatjana Pieters, Gent

Het werk

Let us produce more food, 0° (#004) (2019)

De kunstenaar

Audrey Cottin

Mooie handschoenen, maar het gaat ongetwijfeld om de munt. En wat is dáár nu bijzonder aan? “Het muntstuk op deze foto komt uit de persoonlijke collectie van deze Franse, vanuit Brussel opererende kunstenaar”, vertelt galeriehouder Tatjana Pieters. “Cottin, die nog aan het Gentse HISK studeerde, maakt werk in verschillende disciplines, vaak in samenwerking met anderen, en creëert ook performances. Ze verzamelt munten met daarop planten, bloemen, zaden of fruit, in plaats van de gebruikelijke gezichten of monumenten. De serie foto’s met deze muntstukken hoort bij een bredere fascinatie van haar voor zaden, die kilometers ver kunnen reizen

en zelf bepalen wanneer ze uitkomen. Zijn zaden de nieuwe rebellen, vraagt Cottin zich af. Zo maakte ze, in een nieuwe serie werken die verschillende tuiniertechnieken en -praktijken bijeenbrengt ook *Seeds arrangements*. Daarvoor gebruikte ze organische zaden die ingekapseld werden tussen twee stukken zuurvrij papier met het oog op de conservatie van het werk. De zaden in de werken kunnen al dan niet geplant worden, afhankelijk van de wens van de eigenaar. In het geval ze geplant worden, zullen de omstandigheden en timing in overeenstemming met de kunstenaar bepaald worden.”

(hmp)

Tot 10 november, samen met werk van Stijn Van Dorpe, galerie Tatjana Pieters, Nieuwvaart 124/001, Gent. Donderdag tot zondag, 14 tot 18 uur. www.tatjanapieters.com

nog niet de ervaring van het boek meegemaakt. Het zijn twee verschillende belevenissen.”

■ CIRCUS

Acrobatisch concert

Wat? Theater op de markt

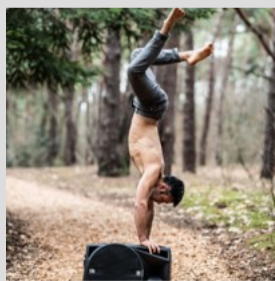
Wanneer? Van 25 tot 28 oktober

Waar? Provinciaal domein Dommelhof, Pelt

Toegangsprijs? Naargelang de voorstelling

www. theateropdemarkt.be

Theater op de markt is het ene jaar in de zomer in Hasselt, het andere in de herfst in Pelt. Dan ligt de nadruk op actueel circus. Weer wat premières op het programma, zoals een

voorstelling van Les Choses de Rien in een indrukwekkende silo. Andere groepen houden het bij prachtige circustenten. Op de affiche ook Grensgeval (foto), een mix van circus en geluidstheater in een landschap van speakers.

■ EXPO

Sublimatie van vorm

Wat? Brancusi: sublimatie van de vorm

Wanneer? Tot 12 januari, dinsdag tot zondag, 10 tot 18 uur

Waar? Paleis voor Schone Kunsten, Ravensteinstraat 23, Brussel

Toegangsprijs? 17 euro

www. bozar.be

www. europalia.eu

Roemenië is het gastland van Europalia en een topper op het programma is een prestigieuze expositie van Constantin Bran-

cus. Hij wordt beschouwd als een van de meest invloedrijke beeldhouwers van de twintigste eeuw en een pionier van het modernisme. Hier zie je goed hoe hij opschoof naar abstractie, wat uiteindelijk leidde tot glad gepolijste sculpturen waarvan de figuratie soms totaal verdwenen was. Dat is de sublimatie van de vorm uit de tentoonstellingstitel.

■ FAMILIE

Vertel het eens

Wat? Verhalen in het park

Wanneer? Op 12 oktober, vanaf 14.30 uur

Waar? Alden Biesen, Kasteelstraat 6, Bilzen

Toegangsprijs? 6 en 12 euro

www. alden-biesen.be

Verhalen in het park is een vertelevenement in twee delen. 's Avonds richten de organisatoren zich op volwassenen die een vertelparcours volgen. Dan klinkt er ook live muziek. In de namiddag staan twee vertel-

tochten voor kinderen van vier tot twaalf jaar op het programma. Vertellers rijgen grappige, heldhaftige en straffe verhalen aan elkaar terwijl ze hun publiek op sleeptouw nemen in het prachtige decor van de landcommanderij Alden Biesen.